

[Hauch.]

skal endda give Befolkningen Lov til at færdes i dem saa meget, man vil, og yderligere skal jeg være villig til at paatage mig betydelige økonomiske Forpligtelser, som giver Mulighed for, at Staten dog faar Indtægter af Skovene. Nej, den Betragtning af den højtærede Finansminister tror jeg er farlig. I alt Fald vil den høje Regering kunne afslutte adskillige Handler i den nærmest kommende Tid, dersom den virkelig vil realisere de Aktiver, som driftsmæssigt hører ind under Staten.

I øvrigt skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at takke den højtærede Finansminister for hans Bemærkninger i Tilknytning til de Udtalelser, jeg fremsatte, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet Det kongelige Teater og med Hensyn til Vejene.

H. Chr. Petersen: Jeg vil gerne have Lov til med det samme at sige, at den Maade, hvorpaa min Forespørgsel blev modtaget af den højtærede Socialminister, naturligvis ikke var nogen stor Overraskelse for mig. Jeg var jo klar over, at jeg var kommet ind i Løvens Hule, og at der vilde komme et skarpt Svar; man maa ikke gerne kritisere en saadan Reform. Men jeg tillader mig nu at gøre det alligevel. Jeg havde naturligvis i Forvejen bemærket, at nogle Aviser rundt om i Landet havde tilladt sig at kritisere Reformen, og jeg havde ogsaa læst et skarpt Svar, der var udsendt af den højtærede Socialminister. Paa mig gjorde dette Svar Indtryk af nogen Nervøsitet, og jeg forstaaer i, og for sig saa godt, at den højtærede Socialminister er noget nervøs over denne Sag, for med de Udsving, den har forvoldt rundt om i Kommunerne, vilde jeg ogsaa føle mig uhyre nervøs over Sagen. Jeg mener nu, der er flere store Fejl i Socialreformen, og jeg mener, de bør rettes snarest muligt. Jeg ved, at en Mand bliver ikke mindre af at rette sine Fejl, og derfor kan man lige saa godt vedgaa dem og søge at faa dem rettet; thi jeg er temmelig overbevist om, at efterhaanden som Socialreformen faar Lov til at virke ude i Landet, vil den give sig større og større Udslag.

Det, der ligger bagved, er selvfølgelig, at der er for let Adgang til Understøttelse. Den højtærede Socialminister har udmærkede Tanker om sine Medborgere, og de er ogsaa udmærkede, de fleste af dem, men der findes en Del, som der tages fejl af, som altsaa vil søge at faa de Understøttelser, de kan faa, og den Slags Mennesker bliver maaske flere og flere. Jeg kan ikke komme

bort fra, at der foreligger Bevis nok for, at Socialreformen virker uheldigt. Det første Bevis ligger i, at der i en ganske uhyggelig Grad foregaar en Tilstrømning fra Landet til Byerne. Denne bør standses. Det er ganske unaturligt, at Ungdommen søger ind til Byerne for at faa Understøttelse i Stedet for at tage Arbejde paa Landet. Dette bør rettes. Det kan ogsaa konstateres og er konstateret, at en By som den, jeg staar i Spidsen for, skal betale 840 000 Kr. mere i indeværende Aar end i afvigte Aar til sociale Formaal, til Trods for at den højtærede Socialminister har udsendt en Meddelelse om, at hvis Forholdene var saaledes i Aar som i 1930, vilde min By modtage 250 000 Kr. i Refusion.

Der siges fra Ministeriets Side, at ingen ved endnu, hvad der skal betales; naar jeg har nævnt disse Tal for Københavns Kommune, er det naturligvis, fordi jeg har læst dem i Aviserne, men jeg har ogsaa læst, hvad Resultatet bliver for Odense, og det fra Odense passede udmærket med en Skrivelse, der var modtaget fra Socialministeriet, hvor Beregningen var foretaget i Statistisk Departement. Derfor havde jeg ogsaa Lov til at gaa ud fra, at de andre Tal var rigtige; men jeg haaber, at jeg tager fejl, og at Tallene er for høje, og saa vil jeg indrømme, at da er Kritikken ikke saa stærk.

Jeg kan ikke komme bort fra, at dette, at en Kommune som København skal have 5—6 Mill. Kr. fra det øvrige Land, er en Fejl. Jeg vil indrømme, at var Administrationen ens i alle Kommuner, Tilskuddene, Understøttelserne og alt ens, ja, saa var det maaske retfærdigt. Men saaledes er det jo langtfra. Nogle Kommuner betragter det som deres Pligt at understøtte, saaledes som det er strengt nødvendigt, andre understøtter noget flottere, og da det hele kommer ind under et Refusionsforbund, vil de Kommuner, som udviser Økonomi, komme til at betale for dem, der administrerer noget flottere. Det er ikke saa behageligt paa den Maade; derved forflygtiges Ansvar for Administrationen med Hensyn til en human Styrelse.

Jeg har det Haab, at Socialministeren vil overveje de Spørgsmaal, der er fremdraget, og snarest muligt vil søge rettet det i Socialreformen, som bør rettes.

Gunnar Fog-Petersen: Til Støtte for den Betragtning, som jeg gjorde gældende før, vil jeg blot henlede Opmærksomheden paa, at Forholdet her i Landet er dette, at Befolkningen er delt saaledes, at der i Ho-